



Postno pastirsko pismo 2016

Usmiljenje – odkriti nekaj novega o Bogu

Dragi sestre in bratje!

*»Vsakič ko z ljubeznijo srečamo kakega človeka, bomo zmožni odkriti nekaj novega o Bogu. Vsakič ko odpremo svoje oči, da bi spoznali drugega, bo naša vera še bolj razsvetljena, da bi spoznala Boga. [...] Nihče nima boljšega življenja, če beži pred drugimi, se skriva, noče sodelovati, noče dajati, se zapira v svojo lagodnost.«
(EG 272)*

S tem povabilom gremo s papežem Frančiškom v letu usmiljenja v postni čas. Gre za to, da v srečanjih z ljudmi odkrivamo Boga. Boga, ki je usmiljen in milostljiv, ki ne šteje napak in grehov, ampak jih odpušča.

Beseda »usmiljenje« nakazuje, »da je Bog do svojih otrok nežen kot mati«, pravi papež Frančišek, »ki je v želji, da bi ga ljubila, zaščitila, mu pomagala; pripravljena darovati vse, tudi samo sebe. To je podoba, ki nam jo ponuja beseda usmiljenje. Globoka ljubezen iz notranjosti.«

Sveti oče uporablja tudi druge slike: usmiljenje je kot jutranja rosa, ki namaka deželo, kot mazilo, ki zdravi rane sveta, ali kot vrata v novo, bolj človeško življenje. Za papeža Frančiška je usmiljenje tudi kot nosilni steber, na katerem temelji življenje Cerkve.

Kdor je sodeloval pri gradnji hiše ali je obnavljal staro zgradbo, je bil morda presenečen, da je nosilni steber v razmerju do svoje dolžine relativno ozek in tanek. Del svoje nosilnosti vzdržuje v tem, da naložena bremena prelaga na stene ali na navpične stebre. Ta ugotovitev iz gradbeništva naj ponazarja, da nosilni steber usmiljenja stoji tukaj za ljudi, da se zavedajo skrbi in potreb soljudi ter da jim jih pomagajo nositi. Da pomagajo tam, kjer je pomoč potrebna.

M i t J e s u s C h r i s t u s d e n M e n s c h e n n a h e s e i n

Vendar pa ta skrb za druge lahko vodi do preobremenjenosti. Če je breme pretežno, se na nosilnem stebru usmiljenja pojavijo razpoke. Zato je apostol Pavel pozival Galačane, »nosite bremena drug drugemu« (Gal. 6,2). To jasno dokazuje, da breme ne sme biti naloženo le na nekaj ljudi, ali če ostanemo v prej omenjeni prisposodbi, ne smejo sloneti le na enem nosilnem stebru. Če vsak nosi bremena drug drugemu, je teža porazdeljena na več ramen. To vključuje pripravljenost, da si pustimo odvzeti tudi svoja bremena. Kajti, kdor je pripravljen prejemati pomoč, doživi nujno razbremenitev in postaja previdnejši, ko drugim ljudem ponuja pomoč.

Za apostola Pavla smo vsi povezani med seboj, tako kot deli telesa: »Če en del trpi, trpijo z njim vsi deli, če je en del v časti, se z njim veselijo vsi.« (1Kor 12,26). To sožitje je možno, če presežemo to, kar terjaja pravičnost in se izkažemo kot usmiljeni. Za to imamo vsak dan veliko priložnosti: pri napetostih med prenovitelji in ohranitelji v Cerkvi, pri medgeneracijskih sporih ali pri srečanjih z ljudmi drugih kultur, jezikov in verstev. Usmiljenje postaja nosilni steber, če te razlike zaznamo in v mislih blagoslovimo ljudi, ki jih srečujemo.

Sveti Bazilij Veliki iz Cezarje je zapisal v 4. stoletju: *»Ko pridobivaš dobroto, postajaš podoben Bogu. Ustvari si usmiljeno in dobrohotno srce, da boš oblekel Kristusa.«*

Po pričevanju Svetega pisma je usmiljenje Božja lastnost: »Gospod, usmiljen in milostljiv Bog, počasen v jezi in bogat v dobroti in zvestobi.« (Ex 34,6). Te besede nam povedo, kako se Bog vede do ljudi. Povabljeni smo, da z Božjo pomočjo posnemamo njegovo vedenje in ga udejanjamo.

To vam želim za to molim za vas.



Dr. Alois Schwarz,
škof

Pepelnična sreda, 10. februar 2016

M i t J e s u s C h r i s t u s d e n M e n s c h e n n a h e s e i n

 Katholische Kirche Kärnten

Diözesanbischof Dr. Alois Schwarz • Mariannengasse 2 • 9020 Klagenfurt am Wörthersee
Tel. 0463/57770-1000 • bischof.schwarz@kath-kirche-kaernten.at • www.kath-kirche-kaernten.at/dioezesanbischof